

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Ole Glahn for den sidste bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Hr. Christian Wedell-Neergaard har kommunale erfaringer og ved sikkert også eller har oplevet, at når man lægger budgetter i kommunerne, vil man gerne have, at man ikke sådan skal køre op og ned fra år til år med serviceudgifter osv.

I år er situationen den, at vi bl.a. har kommunesammenlægningen, og der er nogle engangsudgifter i forbindelse med det. Finder hr. Wedell-Neergaard ikke, at det var rimeligt, at man sørgede for, at den del af de engangsudgifter, der falder her i 2006, og som kommer til at gå over den vækstramme, bliver pillet ud af vækstrammen, så man ikke skal betale dobbelt i kommunen, fordi man har fået centralt pålagte ekstraudgifter ved kommunalreformen? Dem skal man først afholde i 2006, og i 2007 bliver man trukket i bloktilskud for dem.

Ville det ikke være rimeligt at tage dem ud, sådan at man kan sikre, at de stordriftsfordele, som givetvis vil komme, kan blive udjævnet sammen med det her, så man ikke pludselig kommer i en situation – og det gør man nu – hvor man sparer på de centrale driftsområder, skoler, børn og ældre?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det har aldrig været meningen, at der skal spares på de centrale velfærdsområder. Det har aldrig været meningen, at der skulle spares hverken på skoler, på børn eller på ældre, og de steder, hvor det sker, må man så lede efter årsagen. Kigger man f.eks. på Århus Kommune, som står og mangler 410 mio. kr., ja, så er det jo fortidens synder. Det er ting, der ligger tilbage i fortiden i Århus Kommune.

Så derfor skal man altså også være forsigtig, når man siger, at besparelserne skyldes strukturreformen. Kommunerne er jo ikke født i går, og det kan være noget, man bør undersøge.

Med hensyn til engangsudgifter var de jo kendte, da man lavede aftalen mellem KL og regeringen. KL har i dag i avisen gjort rede for, at det vil være muligt at opretholde serviceniveauet i 2007. Det er jo sådan, at der cirkulerer udgifter i størrelsesordenen 3 mia. kr. til konsulent-ydelser i kommunerne med henblik på at få den her proces til at køre, plus at der cirkulerer et til-

svarende beløb, 3-4 mia. kr., til it-investeringer, som kommer i forbindelse med det her.

KL 16.00

Derfor kan man sige: Jamen der er penge til at gennemføre det her. Jeg ved godt, at det er fristende at forny it-anlægget, sende alle medarbejderne på efteruddannelse osv., alt sammen gode initiativer, som jeg støtter hundrede procent, men man er bare nødt til at prioritere en lille smule.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Glahn, sidste bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det er meget godt, at ordføreren siger, at det ikke skal ramme de centrale velfærdsområder, men virkeligheden er jo den, at hvis man skal finde nogle besparelser i 2007-budgettet, og man har skullet skære ned her i år for at holde sig inden for vækstrammen, så er det jo nødvendigt, at man gør det på de områder, der er løntunge, og det er de områder, jeg taler om.

Så jeg vil gerne høre hr. Christian Wedell-Neergaards præcise bemærkninger til: Ville det ikke være en god idé, at man gør ligesom i erhvervslivet, når man laver nogle store forandringer, at man sætter det som engangsudgifter og holder det ude af det generelle driftsniveau, altså den vækstramme, der er?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Der er tale om en fusion, og en sådan fusion giver jo først resultat efter en periode. Derfor kan man sige, at engangsudgifterne ligger i starten af forløbet, og at gevinsterne først kommer senere.

Det er rigtigt, hvad hr. Ole Glahn siger, at engangsudgifterne er meget belastende. Men at pille dem ud af rammen og sige, at de er et selvstændigt objekt, som kan finansieres på anden vis, synes jeg er forkert, da forhandlingsforudsætningen jo var, at man kendte opgaven, man kendte omfanget, og så har man skønnet, hvad der var det rigtige beløb, og derved har man skabt mulighed for at dække de her engangsomkostninger inden for rammen.

Det, der så er sket, er jo, at man i forbindelse med overtagelse af sociale institutioner fra nogle amter er kommet i en situation, hvor det kan påvises, at der er en – hvad skal vi sige? – direkte stigning i udgifterne, som der ikke er taget højde